

MIASTO
ZDUŃSKA WOLA

Sprawozdanie z realizacji w 2025 r.
Programu dla rodzin wielodzietnych
„Miejska Karta Rodziny”

Akceptacja:

Opracowanie:
Biuro Edukacji, Sportu i Spraw Społecznych
Dział Zdrowia i Polityki Społecznej

Zduńska Wola, marzec 2026 r.

Rodzina stanowi podstawową komórkę życia społecznego oraz naturalne środowisko rozwoju i dobra wszystkich jej członków, w szczególności dzieci. Z tego względu powinna być otoczona odpowiednią ochroną i wsparciem, aby mogła w pełnym zakresie realizować swoje funkcje i obowiązki w społeczeństwie.

Niewątpliwie, wśród wszystkich instytucji mających swój udział w kształtowaniu losu poszczególnych osób i całych społeczeństw, rodzina jest środowiskiem najbardziej znaczącym. Mimo iż Polacy deklarują chęć posiadania dzieci, deklaracje te nie przedkładają się na wielkość rodziny, a między kobietami i mężczyznami istnieją znaczące różnice w kwestii planowania dzieci. Są one szczególnie duże wśród tych, którzy mają już dziecko (dzieci). Pomimo deklarowanej przez Polaków chęci posiadania dzieci, deklaracje te nie znajdują odzwierciedlenia w rzeczywistej wielkości rodzin. Dodatkowo zauważalne są istotne różnice pomiędzy kobietami i mężczyznami w zakresie planowania liczby dzieci, szczególnie wśród osób, które mają już potomstwo.

Plany dotyczące posiadania potomstwa najczęściej deklarują kobiety poniżej 30. roku życia, niemające dzieci, natomiast te, które je mają, skłonne są do powiększenia rodziny znacząco rzadziej niż mężczyźni mający dzieci. Stosunek kobiet do planowania kolejnego dziecka prawdopodobnie wynika z faktu, że obowiązki domowe spadają głównie na nie, a urodzenie dziecka oddziałuje na ich kariery zawodowe w większym stopniu niż na kariery mężów (partnerów). Według badań przeprowadzonych w 2023 r. przez Centrum Badania Opinii Społecznej 8% badanych w wieku 18-40 lat, niezależnie od stanu cywilnego, wieku czy posiadania dzieci, nie planuje więcej lub w ogóle potomstwa. Stosunkowo niechętny stosunek do tej kwestii deklarowali najmłodsi respondenci, w wieku 18-24 lata, spośród których 13% w ogóle nie chce mieć dzieci.

Według najnowszych danych Głównego Urzędu Statystycznego liczba ludności Polski na koniec 2025 r. wyniosła 37 mln. 332 tys. osób, co oznacza spadek o 157 tysięcy w porównaniu z 2024 r. Stopa ubytku rzeczywistego sięgnęła minus 0,42%, tzn. na każde 10 tys. mieszkańców ubyło około 42 osoby (rok wcześniej 39). W 2025 r. liczba urodzeń była o około 168 tys. niższa od liczby zgonów. Współczynnik przyrostu naturalnego wyniósł minus 4,5 na 1000 ludności wobec minus 4,2 rok wcześniej. Zarejestrowano około 238 tys. urodzeń żywych, czyli o około 14 tys. mniej niż w 2024 r.

Polska od wielu lat mierzy się z procesem zmian demograficznych, które prowadzą do stopniowego zmniejszania się liczby ludności. Na zjawisko to wpływa między innymi rosnący wiek, w którym kobiety decydują się na posiadanie pierwszego dziecka, a także wchodzenie w wiek prokreacyjny coraz mniej licznych roczników. Jednocześnie w okres wysokiej umieralności wchodzą pierwsze roczniki powojennego wyżu demograficznego, w 2025 roku najstarszy z nich osiągnął wiek 80 lat. Zderzenie tych dwóch tendencji powoduje, że ujemny przyrost naturalny będzie się w Polsce utrzymywał. Zdaniem demografów istotne znaczenie dla poziomu dzietności w Polsce mają również czynniki generacyjne i kulturowe. Coraz częściej wskazuje się, że bardzo niski poziom dzietności może być związany z przemianami społecznymi oraz zmianą systemu wartości kolejnych pokoleń. Dla wcześniejszych generacji posiadanie dzieci było naturalnym etapem życia, a założenie rodziny i wychowywanie potomstwa stanowiło ważny element dorosłości, stabilizacji życiowej oraz poczucia osiągnięcia życiowego sukcesu. Współcześnie obserwuje się natomiast pojawienie pierwszego masowego pokolenia jedynaków, wśród którego decyzje dotyczące posiadania dzieci bywają podejmowane w odmiennym kontekście społecznym i kulturowym. W części przypadków rodzicielstwo bywa postrzegane jako wyzwanie lub ograniczenie, a nie wyłącznie jako naturalna droga realizacji życiowej. W Polsce w ostatnich latach zmienił się zarówno model rodziny, jak i sposób jej funkcjonowania. Model rodziny wielodzietnej jest niewątpliwie bardzo pożądanym z punktu widzenia kondycji demograficznej Polski. Mimo to rodziny wielodzietne stanowią niezbyt często przedmiot podejmowanych badań naukowych.

Należy również podkreślić, iż brakuje całościowej bazy danych o rodzinach w Polsce. Informacje zawarte na stronach Głównego Urzędu Statystycznego, jak i Urzędu Statystycznego Unii Europejskiej Eurostatu są rozproszone w różnych działach tematycznych i są one fragmentaryczne. Problematyka wielodzietności najczęściej jest tylko jednym z pobocznych wątków w badaniach demograficznych dotyczących przemian płodności. Od wielu lat uwaga badaczy koncentruje się na postępującym spadku dzietności oraz czynnikach, które to warunkują. GUS poinformował, że tak zwany współczynnik dzietności w Polsce w 2024 r. wyniósł zaledwie 1,10 (w 2023 r. wynosił 1,16). Oznacza to, że na 100 kobiet w wieku rozrodczym (15-49 lat) родило się 110 dzieci (w 2023 r. było to 116 dzieci). Wskaźnik oczywiście odnosi się do konkretnego roku, dla którego jest liczony. Z tak zwaną zastępowalnością pokoleń mamy do czynienia przy współczynniku około 2,1. Jak nietrudno się domyślić, na 100 kobiet w wieku 15-49 lat powinno wtedy родить się 210 dzieci. Zastępowalność pokoleń oznacza, że w dłuższej perspektywie liczebność społeczeństwa ani nie wzrasta, ani nie maleje. Warto dodać, że ostatni raz ze współczynnikiem na tym poziomie mieliśmy do czynienia pod koniec lat 80. Dane Eurostatu pochodzące z 2024 r. podają wskaźnik dzietności w Unii Europejskiej na poziomie 1,34 (w 2023 r. – 1,38). Niestety to najniższy poziom od 2001 r., czyli od początku prowadzenia porównywalnych statystyk dla UE. W 2024 r. najwyższy wskaźnik dzietności w UE odnotowano w Bułgarii – 1,72 dziecka na kobietę. Kolejne miejsca zajęły Francji (1,61) oraz Słowenia (1,52). Najniższe wartości zanotowano kolejno na Malcie (1,01), w Hiszpanii (1,10), na Litwie (1,11) i w Polsce (1,14).

W warunkach znaczącej mobilności terytorialnej oraz rewolucji cyfrowej dane spisowe o rodzinach w naszym kraju zbierane są co 10 lat podczas Narodowych Spisów Powszechnych.

W Narodowym Spisie Powszechnym przeprowadzonym w 2021 r. wśród osób wspólnie mieszkających wyodrębnione zostały rodziny. Analizując rodziny z perspektywy typu biologicznego należy podkreślić, że za podstawę dla ich wyodrębnienia przyjęto istnienie więzi (małżeńskiej lub partnerskiej) pomiędzy kobietą i mężczyzną lub więzi rodziców/rodzica z dziećmi. Wyodrębniono następujące typy rodzin: małżeństwa bez dzieci lub z dzieckiem/dziećmi, związki niesformalizowane bez dzieci lub z dzieckiem/dziećmi, a także samotnych rodziców z dzieckiem/dziećmi. Przez dziecko rozumie się osobę mieszkającą z rodzicem/rodzicami niezależnie od jego wieku pod warunkiem, że w tym samym mieszkaniu/gospodarstwie domowym dziecko nie tworzy rodziny z inną osobą/osobami (współmałżonkiem lub własnymi dziećmi).

Według wyników Narodowego Spisu Powszechnego z 2021 r. liczba rodzin w Polsce liczyła 10 618 535 i w porównaniu z wynikami Narodowego Spisu Powszechnego z 2011 r. była niższa o 354 012 tj. o 3,2%. W okresie międzyspisowym spadek liczby rodzin dotyczył miast – w 2021 r. odnotowano spadek o 450 192 (tj. 6,6%), natomiast na wsi odnotowano niewielki wzrost liczby rodzin o 96 180 (tj. 2,3%), W porównaniu z danymi ze spisu z 2011 r. znacznie obniżyła się liczba małżeństw (zarówno z dziećmi, jak i bez dzieci) – w 2021 r. było ich 7 156 193, tj. ponad 67% ogółu rodzin (w 2011 r. odpowiednio 8 153 180, co stanowiło 74,3% ogółu rodzin). Warto podkreślić, iż obserwowane w okresie międzyspisowym zmiany w strukturze rodzin mogą wynikać m.in. ze zmniejszającej się liczby zawieranych małżeństw na korzyść pozostawania w związkach niesformalizowanych oraz rosnącej dość dynamicznie w okresie międzyspisowym liczby rozwodów. Wśród rodzin i par pozostających w związkach małżeńskich największe zmiany dotyczyły grupy małżeństw z dziećmi. Pomimo spadku ich liczby, małżeństwa z dziećmi to nadal najczęstszy typ rodziny w Polsce, a ich udział w strukturze rodzin wynosił prawie 44%. Na wsi małżeństwa z dziećmi stanowiły ponad połowę rodzin tam zamieszkałych, natomiast w miastach nieco ponad 39% ogółu rodzin mieszkających w miastach. Wyniki Narodowego Spisu Powszechnego z 2021 r. pokazały dynamiczny (prawie 3-krotny) wzrost liczby par pozostających w związkach niesformalizowanych – w 2021 r. odnotowano ich 895 443 (w 2011 r. – odpowiednio 316 505). Ponad 63% par pozostających

w związkach niesformalizowanych to rodziny z dziećmi, przy czym udział tego typu rodzin był wyższy na wsi (71,7%) niż w mieście (prawie 60%). Ważnym elementem analizy rodzin jest występowanie poszczególnych typów rodzin w ujęciu regionalnym. Według wyników spisu w 2021 roku największy udział rodzin z dziećmi (par małżeńskich i związków niesformalizowanych) odnotowano w województwach: podkarpackim (54,3%), małopolskim (53,3%) i wielkopolskim (51,7%) przy ogólnym wskaźniku dla kraju 49,2%. Należy podkreślić, że dziesięć lat wcześniej wskaźnik dla kraju był nieco wyższy i wynosił 51,3%, natomiast nie zmienił się ranking województw i w 2011 r. te same województwa charakteryzowały się wysokimi udziałami rodzin z dziećmi. Najmniej rodzin z dziećmi zamieszkuje w województwie dolnośląskim (45,5%), łódzkim (46,4%) i zachodniopomorskim (45,8%) - w 2011 r. odpowiednio 47,1%, 48,2% oraz 48,5%.

Kolejnym typem rodzin, których liczba zwiększyła się (o ponad 64 tys. tj. 2,6%) w odniesieniu do wyników poprzedniego spisu, są rodziny niepełne (matki z dziećmi i ojcowie z dziećmi). W 2021 r. było 2 566 899 tego typu rodzin, co oznacza, że przeszło co czwarta rodzina była tworzona przez samotnego rodzica z dziećmi, a samotne matki stanowiły ponad 85% ogółu rodzin niepełnych. Większość rodzin niepełnych – ponad 65% – mieszkała w miastach. W 2021 r. liczba rodzin niepełnych z dziećmi wyniosła 7 796 031 i w porównaniu do 2011 r. zmniejszyła się nieznacznie o 4,1%, aczkolwiek wśród rodzin mieszkających na wsi wystąpił niewielki wzrost o 38,4 tys. (tj. o 1,2%). Z kolei najwyższy udział rodzin niepełnych występuje w województwach: zachodniopomorskim (26,7%), warmińsko-mazurskim (26,5%), dolnośląskim (26,4%), lubuskim (26,2%) oraz podlaskim (25,6%) i łódzkim (25,3%) przy wskaźniku dla Polski wynoszącym 24,2%. Najniższy natomiast udział rodziców samotnie wychowujących dzieci odnotowano w 2021 r. w województwie wielkopolskim (21,4%) i śląskim (22,7%). Największym udziałem rodzin typu małżeństwa/związki niesformalizowane bez dzieci – powyżej średniego wskaźnika dla kraju wynoszącego 26,6% (w 2011 r. odpowiednio 25,9%) charakteryzowały się województwa: śląskie – 29,5% (w 2011 r. – 28,3%), łódzkie – 28,2%, dolnośląskie – 28,1% oraz zachodniopomorskie – 27,5% (w 2011 r. odpowiednio po 27,1%). W 2021 r. najniższy udział rodzin bez dzieci odnotowano w województwach: podkarpackim – 22,1%, mazowieckim – 23,7% i podlaskim 24,4%

W 2021 r. ponad połowa (54,1%) rodzin posiadała 1 dziecko, ponad 1/3 rodzin – 2 dzieci, natomiast udział rodzin, które wychowywały trójkę lub więcej dzieci wynosił prawie 11%. W porównaniu do 2011 r. zwiększył się nieznacznie udział rodzin posiadających 2 dzieci (o 1,6 p. proc.) i rodzin z 1 dzieckiem, przy jednoczesnym spadku udziału rodzin z 3 i większą liczbą dzieci. Sytuacja taka występuje zarówno wśród rodzin zamieszkałych w miastach, jak też na wsi. Rodzina wielodzietna to rodzina z co najmniej 3 dzieci. Podobnie jak w przypadku pozostałych analizowanych typów rodzin podstawą do wyodrębnienia rodzin wielodzietnych jest istnienie więzi między rodzicami i dziećmi (niekoniecznie biologicznej). W 2021 roku rodzin, które wychowywały trójkę lub więcej dzieci było 830 734 (o prawie 178 tys. mniej niż w 2011 r.), co stanowiło 10,7% ogółu rodzin z dziećmi. Warto podkreślić, że udział rodzin wielodzietnych był wyższy na wsi, niż w miastach i wynosił 14,6% ogółu rodzin z dziećmi tam zamieszkałych, natomiast w miastach prawie dwukrotnie niższy (7,8% ogółu rodzin w miastach). Obserwowane zmiany dotyczące zmniejszania się liczby rodzin z dziećmi to m.in. zmniejszająca się liczba kobiet w wieku rozrodczym, czy też efekt wyboru, jakiego coraz częściej dokonują ludzie młodzi decydując się w pierwszej kolejności na osiągnięcie określonego poziomu wykształcenia oraz stabilizacji ekonomicznej, a dopiero potem (około 30-ego roku życia) na założenie rodziny oraz jej powiększenie. Zmiany te, widoczne są również z perspektywy bieżącej statystyki urodzeń – kobiety później decydują się na macierzyństwo (średni wiek urodzenia przez kobietę pierwszego dziecka w 2021 r. wynosił 28,5 roku a w 2011 r. – 26,6 roku).

Rodziny wielodzietne potrzebują wsparcia w codziennym funkcjonowaniu. Niski dochód rozporządzalny na jedną osobę powoduje niezaspokojenie wielu potrzeb dużych rodzin, co może skutkować negatywnymi konsekwencjami (zdrowotnymi, w sferze opiekuńczej i socjalizacyjnej, kulturalnej itp.).

Główną siłą napędową życia rodzinnego są procesy społeczne rozgrywające się w szerszych, ponadrodzinnych strukturach, a także procesy ekonomiczno-społeczne oraz kulturowe zachodzące w ramach całego społeczeństwa.

Od 1 stycznia 2016 r. Miasto Zduńska Wola realizuje Program dla rodzin wielodzietnych „Miejska Karta Rodziny”, zwany dalej „Programem”, który stanowi element polityki społecznej Miasta. Celem Programu jest promowanie modelu rodziny wielodzietnej (rodziny z minimum trojgiem dzieci), umacnianie oraz wspieranie rodziny wielodzietnej, zwiększenie szans rozwojowych i życiowych dzieci i młodzieży z rodzin wielodzietnych.

Program obejmuje swym zakresem rodziny wielodzietne zamieszkujące na terenie Miasta Zduńska Wola.

Karta, w związku z realizacją Programu, uprawnia członków rodziny wielodzietnej do ulg, rabatów oferowanych przez Partnerów Programu i przyznawana jest bezpłatnie.

W 2025 r. wykaz Partnerów Programu przedstawiał się następująco:

- 1) jednostki organizacyjne podległe Miastu Zduńska Wola:
 - publiczne przedszkola,
 - Miejski Dom Kultury w Zduńskiej Woli,
 - Muzeum Historii Miasta Zduńska Wola,
 - Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Zduńskiej Woli;
- 2) podmioty inne niż określone w pkt 1, działające na rzecz mieszkańców Miasta Zduńska Wola:
 - Aves spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą Gajewniki 16, gm. Zduńska Wola, prowadząca firmę ksiezyc.pl, ul. Żeromskiego 18,
 - „Correct” E.Mikas, J.Mikas spółka jawna, ul. Lawendowa 12/14,
 - Sklep Rybny – Smażalnia Ryb Leszek Zadzimski w spadku, ul. Juliusza 11,
 - Zakład Optyczny Sylwia Kubiak-Nowakowska, ul. Dąbrowskiego 4,
 - Sala zabaw Kosmolandia, ul. Łaska 39.,
 - Zakład Optyczny „BLINK” Andrzej Śmietański przy ul. Jana Kilińskiego 34/36,
 - Restauracja Kolektyw, ul. Piwna 5.

Katalog ulg i wykaz podmiotów są opublikowane na stronie internetowej Miasta Zduńska Wola www.zdunskawola.pl w zakładce „Dla mieszkańców” → Dla rodziny - „Miejska Karta Rodziny”.

Dane statystyczne za 2025 r.

W ramach Programu dla rodzin wielodzietnych „Miejska Karta Rodziny” w 2025 r.:

- 1) przyjęto 90 wniosków o przyznanie, przedłużenie lub wydanie duplikatu Miejskiej Karty Rodziny (o 7 wniosków więcej niż w 2024 r.);
- 2) wydano 101 Miejskich Kart Rodziny (o 88 Miejskich Karty Rodziny mniej niż w 2024 r.);
- 3) wydano 18 duplikatów (o 5 duplikatów więcej niż w 2024 r.).

W 2023 r. Miasto Zduńska Wola uchwałą nr LXVII/970/23 Rady Miasta Zduńska Wola z dnia 23 marca 2023 r. w sprawie Programu dla rodzin wielodzietnych Miejska Karta Rodziny (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 3053) wprowadziło Program dla rodzin wielodzietnych Miejska Karta Rodziny, który został rozwinięty o nowe udogodnienia dla posiadaczy Miejskich Kart Rodziny. Mogą oni korzystać z Miejskiej Karty Rodziny w aplikacji mObywatel, gdyż Miasto Zduńska Wola przystąpiło do pilotażowego wdrożenia rozwiązania dotyczącego wykorzystania systemu i aplikacji jako narzędzia umożliwiającego prezentację mobilnych dokumentów lokalnych. Z tego rozwiązania w 2025 r. skorzystało 15 osób (w 2024 r. – 24 osoby, w 2023 r. - 16 osób).

Z udzielonego przez publiczne przedszkola systemu ulg skorzystało 142 dzieci (stan na 31 grudnia 2025 r., spadek o 8 dzieci w porównaniu z rokiem 2024 i spadek o 27 dzieci w porównaniu z rokiem 2023), w tym:

- w Publicznym Przedszkolu Nr 2 – 17 dzieci,
- w Publicznym Przedszkolu Nr 3 – 22 dzieci,
- w Publicznym Przedszkolu Nr 4 – 29 dzieci,
- w Publicznym Przedszkolu Nr 5 – 8 dzieci,
- w Publicznym Przedszkolu Nr 6 – 5 dzieci,
- w Publicznym Przedszkolu Nr 7 – 18 dzieci,
- w Publicznym Przedszkolu Nr 10 – 22 dzieci,
- w Zespole Szkolno-Przedszkolnym Nr 1 – 21 dzieci.

W 2025 roku z tytułu ulgi dotyczącej posiadania Miejskiej Karty Rodziny sprzedano łącznie 397 biletów wstępu na baseny odkryte Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Zduńskiej Woli (w 2024 r. – 649, w 2023 r. – 472 bilety), a w Kinie Ratusz – 695 biletów (w 2024 r – 667 biletów, w 2023 r. - 617 biletów). W Miejskim Domu Kultury udzielono łącznie 178 zniżek za uczestnictwo w zajęciach artystycznych i edukacyjnych dla dzieci posiadających Miejskie Karty Rodziny (w 2024 r. – 159, w 2023 r. – 153).

Koszt uprawnień udzielonych przez Miasto Zduńska Wola jest finansowany z budżetu Miasta Zduńska Wola. Wydatki poniesione przez Miasto Zduńska Wola w 2024 roku wyniosły łącznie 128 544,48 zł (w 2016 r. – 29 696,18 zł, w 2017 r. – 43 869,32 zł, w 2018 r. – 41 576,05 zł, w 2019 r. – 54 000,99 zł, w 2020 r. – 34 693,51 zł, 2021 r. - 57 053,85 zł, 2022 r. – 88 871,79 zł, 2023 r. – 110 599,74 zł, w 2024 r. – 134 026,03 zł), w tym:

- pokrycie 30% zniżki w stawce żywieniowej dla dziecka uczęszczającego do przedszkola publicznego oraz 50% ulgi za każdą rozpoczętą płatną godzinę pobytu dziecka w przedszkolu publicznym prowadzonym przez Miasto Zduńska Wola – 110 358,48 zł,
- pokrycie 40% zniżki za uczestnictwo w zajęciach artystycznych i edukacyjnych dzieci w Miejskim Domu Kultury w Zduńskiej Woli – 12 052,00 zł,
- sfinansowanie zniżek na bilety wstępu na baseny w sezonie letnim w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji w Zduńskiej Woli – 1 731,00 zł,
- zwrot różnicy między aktualną ceną 1 sztuki biletu na film 2D a ceną ustaloną przez dystrybutora filmu w Kinie Ratusz w Miejskim Domu Kultury w Zduńskiej Woli – 4 403,00 zł.

Podsumowanie

Rodzina wielodzietna stanowi istotny kapitał społeczny i demograficzny. Jest swego rodzaju minimodelem społeczeństwa, w którym codzienne funkcjonowanie opiera się na współdziałaniu, negocjowaniu, dzieleniu się obowiązkami oraz wzajemnym wsparciu. Wychowywanie się w rodzinie wielodzietnej sprzyja rozwojowi wielu cennych kompetencji społecznych, takich jak odpowiedzialność, umiejętność współpracy czy przygotowanie do samodzielnego życia. Rodzina wielodzietna pełni także ważną funkcję emocjonalną – zapewnia wsparcie, poczucie bezpieczeństwa oraz przynależności. Jednocześnie stanowi przestrzeń przekazywania wartości kulturowych, wzmacniania tożsamości rodzinnej oraz podtrzymywania tradycji i zwyczajów.

W obliczu postępującego niżu demograficznego oraz starzenia się społeczeństwa szczególnego znaczenia nabiera zachowanie równowagi pomiędzy kolejnymi pokoleniami – dziećmi, osobami w wieku produkcyjnym oraz seniorami. Utrzymujący się niski poziom urodzeń prowadzi do zwiększania się liczby osób starszych przy jednoczesnym zmniejszaniu się liczby osób aktywnych zawodowo. W konsekwencji może to negatywnie wpływać na tempo rozwoju gospodarczego oraz jakość życia społeczeństwa, a także powodować większe obciążenie finansowe młodszych pokoleń. Z punktu widzenia funkcjonowania rodzin oznacza to również zmniejszenie liczby osób, które w przyszłości będą mogły wspierać i opiekować się seniorami. Dlatego tak ważne jest podejmowanie działań sprzyjających odnowie demograficznej, rozumianej jako systematyczna poprawa relacji liczebnych pomiędzy pokoleniami. Kluczowym elementem tych działań jest trwały wzrost dzietności przy jednoczesnej trosce o jakość życia obecnych i przyszłych pokoleń. Zarówno względy indywidualne, jak i społeczne wskazują na potrzebę prowadzenia przez jednostki samorządu terytorialnego polityki sprzyjającej rodzicielstwu oraz wspierającej rodziny wychowujące dzieci.

W związku z powyższym, w dobie niekorzystnych zmian demograficznych oraz postępującego procesu starzenia się społeczeństwa, zasadne jest podejmowanie działań wspierających i promujących rodziny wielodzietne. Jednym z takich działań jest realizacja samorządowego programu „Miejska Karta Rodziny”, który stanowi formę wsparcia finansowego dla rodzin wielodzietnych poprzez ułatwienie dostępu do dóbr i usług oferowanych na rynku lokalnym.

Mając na celu wspieranie polityki prorodzinnej oraz tworzenie korzystnych warunków życia i rozwoju rodzin wielodzietnych, uznaje się za zasadne kontynuowanie realizacji Programu dla rodzin wielodzietnych „Miejska Karta Rodziny”, a także podejmowanie dalszych działań zachęcających lokalnych przedsiębiorców do włączania się w realizację przedmiotowego Programu.